

Åbningstale ved forbundets kongres '08

Man kunne tro, at jeg nu – på hovedbestyrelsens vegne – skal holde kongressens åbningstale med store slagord.

Jeg skal også holde hovedbestyrelsens åbningstale, men først vil jeg godt anmode om, at man forstår forbundets rolle i den sammenhæng. Alt for ofte er det blevet misforstået. Alt for ofte er vi efterfølgende blevet kaldt negative.

Tænk i stedet på, at dette er en fantastisk mulighed for at få tilført en dimension i den komplicerede organisation, hvor der altså også kan være noget positivt. Husk på, at det er gennem udtryk for holdninger, at der opstår en mulighed for at kunne diskutere sig frem til et godt produkt.

Men tænk også på vores rolle som eksponent for medlemmernes synspunkter.

Og nu til det, som vi har valgt at bringe på denne kongres.

Jeg vil først dvæle lidt ved den kommende finanslov for 2009.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Told & Skatteforbund ikke helt forstod finansloven for 2007. Når vi ikke forstod denne finanslov, så var det ikke fordi, at der samtidig blev indgået en fireårig budgetaftale.

Det fik vi jo at vide, at det var hammergegodt, og at det var endnu bedre, at vi samtidig fik indført en tekstanmærkning, hvor der blev givet lønsumsgaranti, hvilket blev udtrykt sådan her: der vil altid være penge til dem, de er ansat i SKAT. Og det var da også positivt.

Men hvad vi ikke forstod, det var selve regnestykket med, at der skulle skæres 2.700 medarbejdere frem til og med 2010 – en nedskæring, som blev begrundet i tilblivelsen af dejlige, positive IT-systemer.

I den forbindelse blev afgang udregnet efter den gennemsnitlige afgang på det statslige område, nemlig en afgang på 8 procent pr. år. Når man sætter det i perspektiv med, at der indtil dette tidspunkt kun var en afgang på mellem 2½ procent og en cirka 4 til 5 procent, så vil det betyde, at vi – foran os - vil skubbe 1.000 kolleger for mange, når vi når udgangen af 2010.

Dette kunne vi så kombinere med, at der ikke i den fire årige periode skulle ske afskedigelser – men med en klar tilkendegivelse af, at der ikke efter 2010 ville kunne blive givet nogen garantier imod afskedigelser. Det er klart, at det giver usikkerhed. Og ja, vi forstår egentlig godt, at der ikke gives garantier, men så må man også forstå vores usikkerhed.

Den usikkerhed blev ikke mindre af, at der så skete ansættelse af 400 medarbejdere. Misforstå os ikke – vi er glade for ansættelser, selv om vi ikke helt forstod begrundelsen i form af det mindre antal overførte medarbejdere fra kommunerne til staten, og heller ikke helt forstod valget af medarbejdersammensætningen. Spidskompetencer blev der sagt – javel, men så vidt jeg kan se, så har man da ikke fået spidskompetencer til store selskaber og så videre.

I al fald kan den ekstra ansættelse nærmere bidrage til mere usikkerhed – efter 2010.

Når vi i forbundet så kombinerer dette med, at der må påregnes lidt venten på IT-systemer – som altså forlænges i færdiggørelse, så må vi undre os over, at der ikke også naturligt sker en udskydelse af afviklingen af ressourcer. Det ville gøre regnestykker mere rigtigt og forståeligt.

Forlængelsen af færdiggørelsen af IT-systemerne har selvfølgelig også bragt tryghedsaftalen i spil. Og vi ville da gerne have den forlænget – men vi har forstået ministerens budskab om, at det er for tidligt at genforhandle den. Vi vil glæde os til at forhandle tryghedsaftalen, når ministeren finder tidspunktet passende. Vi er klar.

Disse indledende betragtninger bringer os selvfølgelig frem til finansloven for 2009 med et lille mellem spil i form af en ekstrabevilling på 240 mio. kr. i tilførsel på lønkontoen, for at vi kan være i stand til at betale lønningerne – vi har set begrundelserne, og jeg skal ikke pinde mere i det.

Men jeg må da sige, at vi i forbundet fik os en overraskelse, da vi så forslaget til finanslov for 2009. Pludselig kunne vi se, at der alene var opgjort et teknisk tal for lønsummen i SKAT – hvad betød nu det.

Ja, helt konkret har vi fået at vide, at det skyldes, at det nok er lidt dyrere at have medarbejderne i SKAT. De gennemsnitslønninger, som der oprindeligt er regnet med tidligere, ja de er åbenbart lavere end de reelle gennemsnitslønninger. Vi lader lige billedet med vores høje lønninger stå et øjeblik

Derfor er der nu forhandlinger i gang med Finansministeriet om at korrigere vores tal på finansloven.

Lad det være slået fast – vi kan ikke lide det. For vi kan ikke lide, når vi spørger skatteministeren om, hvad han vil gøre ved det, hvordan vil han slå for SKAT. Og vi får at vide, at han ikke vil løfte en finger, samt at han hellere vil fokusere på at få skabt en situation, hvor SKAT kan rekruttere til kundebetjeningsiden.

Så bliver vi altså utrygge.

Derfor har vi selvfølgelig et budskab til landets politikere.

Stop nu op et øjeblik – kast jeres øjne på det faktum, at SKATs medarbejdere sørger for indtægtssiden i Danmark. At medarbejderne i SKAT sørger for, at borgere og virksomheder får tillid til, at de kun betaler det, som de skal – hverken mere eller mindre, for at blive i ministerens sprog.

Men, det er jo ikke alle, der er lige regelrette. Derfor er der nødt til at være medarbejdere i SKAT, der også beskæftiger sig med den side. Skær ikke disse dygtige medarbejdere væk – det handler om troværdighed, det handler om, at medarbejderne i SKAT bevarer og udvikler deres faglige side, så borgere og kunder kan få en god behandling, og så rådgiverbranchen ikke får lyst til at bevæge sig over stregen.

Det må ikke kunne betale sig at snyde, det må ikke kunne betale sig at få udført sort arbejde. Det er i den grad undergravende for økonomien og for konkurrenceevnen for de virksomheder, som

opfører sig ordentligt. Det kan godt ske, at det går godt i en tid, hvor der opgang for økonomien og indtægterne kommer ind ad fordøren, som ministeren plejer at sige. Men det gør ikke noget, at man også tænker fremad, og tænker på de tider, hvor det bliver sværere, og hvor vi skal være hurtigere ude. Og med den aktuelle finanskriser, så tyder meget på, at de tider allerede er på vej.

Kære politikere – se på det faktum, at SKAT har gjort og gør en masse for at ændre på tingene. Men husk, at der altså ikke kan hentes indtægter uden fagligt dygtige medarbejdere. Vi vil gerne pege på, at ansættelsesstoppet selvfølgelig gør ondt – det gør ondt at se, at kompetencerne siver ud af SKAT uden mulighed for at tilføre nye kompetencer både gennem nyrekruttering og gennem efter – og videreuddannelse.

Derfor, lad os nu få lidt ro på – vi går hårdere tider i møde, og der skulle gerne være nogen til at sørge for, at vi bevarer indtægtssiden – af hensyn til velfærden i Danmark. På forhånd tak.

Når vi nu er der, så vil vi gerne henlede alles opmærksomhed på, at der også er områder i SKAT, som virkelig trænger til at blive styrket.

Jeg tænker her på toldkontrolområdet.

Det er så populært at sammenligne os med andre lande, hvad gør man her, kan vi lære noget, kan vi gøre det bedre.

Og ja, på toldkontrolområdet trænger der virkelig til forbedringer. Se på de andre nordiske lande, se på de udmærkede intentioner fra EU på toldområdet.

I Sverige styrker man toldkontrollen, og her har man netop vevillet ekstra millioner til tolden.

Det kan da ikke nytte noget, at vi her i Danmark lader narkoen flyde ind, så gadepriserne er lavere end nogensinde. Det kan da ikke nytte, at aldersgrænsen for, hvornår man begynder at snuse til narko falder og falder.

Det kan da ikke nytte, at vi skal bruge flere og flere penge til at resocialisere børn og unge ud af et misbrug, bare fordi der blandt politikere og i SKAT er en holdning om, at bare politiet siger, at vi gør det godt, så er alting godt. Det er da ikke smukt, når man i avisen kan læse, at det er lettere at få fat i narko i Vestjylland end at få fat i en pizza.

Hvorfor skal vi bare have 40 toldere i lufthavnen med 23 millioner rejsende, når man i Sverige på Arlanda har 141 toldere. Det er da skævt. 40 toldere til at stemple momsrefusioner – og når de så får lidt frihed fra det, så er der pludselig det ene beslag af narko efter det andet.

Det kan da ikke passe, at security skal ringe forgæves med pengebeløb over 10.000 euro, bare fordi vi ikke har ressourcer til at hente pengene. Det er ganske i strid med intentionerne i lovgivningen, misrøgt af vor opgave som myndighed – og i sidste ende en hjælp til eventuelle terrorister.

Dansk Told & Skatteforbund vil i den kommende tid sætte fokus på toldkontrolarbejdet – toldudvalget i forbundet vil sætte fokus på områderne narko, varemærkeforfalskning, penge, sundhedsskadelige stoffer, våben, fordærvet kød – med andre ord er borgernes sikkerhed og sundhed i fare.

Vi vil hermed gøre politikerne opmærksomme på, at det er for ringe med 115 årsværk til toldkontrollen. Det svarer til, at der er 13 – 14 toldkontrolmedarbejdere på døgtjeneste til at passe på Danmark.

Vi synes nemlig, at der er så mange gode momenter i det nye toldkodeks fra EU – men der er behov for ressourcer, der er behov for også her at få et fagligt fokus, og der er behov for, at vi også efterlever EU's toldkodeks.

I vil høre fra os.

Ressourcer er i det hele taget et emne, som man bør se på. Man bør se på, at det allerede er lykkedes at effektivisere SKAT. Vi burde præmieres frem for at blive straffet.

Jeg skal bare henvise til inddrivelsesområdet. Et område, der i SKAT startede flot ud med at være en selvstændig enhed. Og nu er antallet af medarbejdere barberet så langt ned, at vi i forbundet til stadighed får meldinger om, at prioriteringen går i retning af, at vi skal være efter restanter med højere og højere restancer.

Det kan ikke passe, at vi lader så vigtigt et område forfalde – det er ikke godt for retssikkerheden. Det rygtes, når vi ikke kommer.

Vi er i øvrigt glade for, at vi gennem inddrivelsesudvalget i forbundet løbende kan være i dialog med departementet omkring inddrivelsesområdet, men det er klart, at vi må frygte, hvad der kommer til at ske på dette område.

Jeg er godt klar over, at der er tale om en politisk prioritering. Men så må det også være klart for politikerne, at man får altså kun resultater i forhold til de ressourcer, som man investerer.

Jeg vil bevæge mig over i strukturen.

Og jeg vil begynde med at rose ledelsen – ja, fald nu ikke ned af stolen, eller fald nu ikke for langt.

Jeg vil gerne rose ledelsen for, at man ved denne strukturændring har gjort sit yderste for at inddrage mangt og meget i drøftelserne omkring ændringerne i strukturen. Der har været møder med vores hovedbestyrelser, og der er fortsat tæt kontakt i den videre proces. Så det er godt.

Og vi kan konstatere, at det fortsætter. Det er slået fast, at der vil være formandsmøder efter styregruppemøderne, og der vil være et møde i november med hovedbestyrelserne.

Forbundet anerkender selvfølgelig ledelsens ret til at vælge den organisering, som man finder bedst til at få løst opgaverne. Og vi må så bare håbe på, at man lytter. Der er jo tale om et stort kompleks.

Lad mig prøve at trække nogle ting frem, hvor vi har undret os, og lad mig nævne nogle ting, som kunne trænge til forbedringer.

Man siger jo, at ingen roser uden torne – men sådan skal det ikke fortolkes. Vi siger bare det, som vi har drøftet.

For det første, så sagde vi allerede fra starten, hvor modellerne kom på bordet, at vi syntes, at man skulle ende på en model, som var nærmere endemålet, i stedet for at tage en løsning, som var på vejen. Men vi accepterer selvfølgelig også argumentet om, at SKAT ikke er moden til denne løsning. Men alligevel...

For det andet, så var det næste vi sagde, at vi er betænkelige ved, at der laves en virtuel organisation, som vender så meget op og ned på SKAT, at det kan være svært at gennemskue, hvordan det skal gennemføres.

For det tredje, så sagde vi allerede i starten, at det var vigtigt, at man tidligt fik tegnet et billede, så den enkelte hurtigt kunne skabe sig et billede af, hvordan hverdagen bliver. Det sagde vi, fordi vi ved, at der bruges rigtig meget energi på at se sig selv i en forandret hverdag. Og den usikkerhed eksisterer stadig.

For det fjerde, så har vi et håb – og det er fortsat et håb – at lederindplaceringen kan ske med værdighed. Der er jo mange – især på fagchef- og kontorchefniveau – der kommer i klemme.

Og det er vigtigt for mig at sige, at det skal ske med værdighed. Husk det nu, for forbundet har allerede de første i røret, og har allerede fået de første tilbagemeldinger om, at man måske ikke lige tænker på, at der er mennesker bag. Tag det nu roligt – så der også kommer hele mennesker ud bagefter.

Jeg vil godt understrege, at der selvfølgelig kan komme sager ud af denne lederindplaceringsrunde – sager i form af rådighedslønssager. Men jeg vil gerne opfordre til, at vi undgår disse sager – I kender reglerne lige så godt, som vi gør.

Jeg sagde før, at vi også kunne undre os i relation til strukturen – og det kommer nu.

Strukturændringen er sket ud fra fire hovedhensyn, nemlig effektivitet, ensartethed og kvalitet i opgaveløsningen, kundefokus og implementering af indsatsstrategien samt en attraktiv arbejdsplads.

Vi har drøftet strukturen indgående i forbundet, og vi stiller os det spørgsmål – hvor er egentlig dokumentationen for, at vi får opfyldt disse hovedhensyn. Vi savner ord som – når vi gør sådan og sådan, så får vi opfyldt det og det – det er stadig noget flagrende for os.

Men vi har selvfølgelig hæftet os ved, at vi ud af denne strukturændring skal have en attraktiv arbejdsplads.

Og det er jo noget, som vi kan forstå – det var da dejligt med en attraktiv arbejdsplads. Tænk, hvis vi bliver til skatteministerens verdens bedste skattevæsen og bliver til told- og skattedirektørens bedste offentlige arbejdsplads, samtidig med at vi bliver til medarbejdernes og ledernes attraktive arbejdsplads.

Derfor var det selvfølgelig ærgerligt, at vi kunne konstatere, at målet for en attraktiv arbejdsplads var blandt et af de syv mål, som fik sænket måltallet.

Men vi kan måske nok godt forstå det, for nu skal jeg give en melding fra forbundets medlemmer. Det er nemlig sådan, at medlemmerne kombinerer det, at man får noget kontant på bordet med opfattelsen af, hvornår man har nået målet med en attraktiv arbejdsplads.

Det er for eksempel sådan noget med en fornuftig seniorordning. Nu er vi godt nok trætte af at vente. Men efter skatteministerens ord af den 25. august dette år, hvor han udtalte, at man ikke ville indføre en seniorordning i SKAT, fordi han hellere ville af med de gråhårede, så han kunne få skabt plads til rekruttering af medarbejdere til kundeservice – ja, der troede vi ikke på det.

Men nu har vi fået at vide, at skatteministeren har sagt, at SKAT venter på personaleorganisationerne. Og der skal han ikke vente længe. For det første har vi allerede kommenteret udspillet. Vi har nemlig sagt, at der er for lidt på bordet – og vi har sagt der bliver ikke gjort nok for de 60 og 61-årige. Så man kan jo bare tage det udspil, som vi sendte frem for over et år siden.

Husk nu, at det er attraktiv arbejdsplads, som vi spiller om – der er ifølge medlemmerne en sammenhæng til kontante ting på bordet.

Tilbage til strukturen. Vi er selvfølgelig glade for, at strukturændringen sker under tryghedsaftalens vinger. Men lad mig bare slå fast, at det alligevel ikke har givet den fornødne tryghed. Der skal altså mere til – der skal være en hverdag, som man kan forholde sig til.

Og når der så nedsættes en arbejdsgruppe, der skal se på medarbejderindplacering, ja, så får det altså hårene til at rejse sig. Tænk over det.

Tænk også over, at der nu bliver tid til at få helhed i den nye struktur. Tænk på at få bundet arbejdsgrupperne sammen. Og tænk på et mål om at få rigtig mange med – med på den rigtige måde.

Sådan en lakmusprøve på, om strukturen holder, fortæller os, at der er et stykke vej endnu.

Egentlig skulle det være sådan, at alle nu sad og sitrede af spænding over den nye struktur – det nytter jo ikke, at kun den øverste ledelse og de mange omorganiseringsfolk sitrer. Medarbejderne skulle jo sige – hold op, hvor vi synes, at dette er spændende, og hold op, hvor er der mange udfordringer.

Men sådan siger man altså ikke.

Det kan selvfølgelig skyldes to ting – enten er der noget galt. Eller også er det sådan, at vi er ved at være så omstillingsparate, at vi siger – nå, en ny strukturændring – hvad betyder det – vi er jo mestre i den slags.

Ja, der har faktisk været så mange ændringer, at vi samlet set kan sige, at får vi ikke verdens bedste skattevæsen, så kan vi bryste os af, at vi er deltagere i danmarkshistoriens største organisatoriske eksperiment.

Men denne gang kunne vi altså godt tænke os at vide, hvad koster sådan en omorganisering. Vi har bedt Karsten om disse tal – han synes, at det er svært. Men vi forfølger jo bare skatteministerens

afvisning af at investere i for eksempel toldkontrol, når han ikke ved, hvad han får ud af investeringen. Derfor kunne vi godt tænke os at kende prisen. For i sidste ende kan det jo være, at det er os, der kommer til at betale prisen.

Lad mig bare slutte denne lille strukturtale med at sige, at der er to forhold, som vi vil hæfte os ved i fremtiden – og det er, at vi vil fortsætte med at opfordre til, at man på en eller anden måde sætter fokus på fagligheden. Ja, vi vender lidt tilbage til fagligheden – pas på, at den ikke siver. Og husk, at når der kan nyrekrutteres, så prøv at se i retning af professionsbacheloruddannelserne. Det er ad den vej, vi får faglighed.

Omkring fagligheden har vi haft forbundets skatteudvalg til at vurdere området – og når de siger, at det halter, så er der al mulig grund til at råbe vagt i gevær.

Struktur er struktur – og sådan er det. Og som jeg har været inde på, så hersker der altså lidt usikkerhed omkring fremtiden - og især for medarbejderne omkring den fremtidige indplacering. Vi er – som jeg også har været inde på før – danmarksmestre i omstruktureringer. Men der har været slagsider i håndteringen.

Her tænker jeg på det, der sket den 16. marts 2006. Håndteringen dengang var ikke god. Det syntes vi i al fald ikke. Faktisk fandt vi det det så graverende en håndtering, at vi stævned SKAT for at bryde tjenestemandsløvgivningen.

Det har vi nu tabt fire prøvesager om i Østre Landsret. Men en nærlæsning af dommen gør, at vores centralorganisation anker to af punkterne, nemlig spørgsmålet om passende stilling og nedlæggelse af en stilling.

Det kan ganske enkelt ikke passe, at bare man kalder det for en omstrukturering eller et paradigmeskifte, så kan man behandle medarbejdere sådan, som det skete. Nej, vi må have Højesteret til at se på den sag – og det vil de så gøre.

Omstruktureringen, omflytninger, paradigmeskifte med videre. Det er alt sammen noget, som påvirker arbejdsmiljøet.

Som mange kan huske, så gennemførte forbundet en arbejdsmiljøundersøgelse, som havde fem positive og 5 negative udsagn. Forbundet har jo viderebragt resultatet i arbejdsmiljøudvalget under HSU.

Det var godt nok lidt utilfredshed med forbundet for gennemførelsen af undersøgelsen, men man kan jo konstatere, at 360 graders undersøgelsen, som SKAT selv gennemførte, bekræftede forbundets undersøgelse.

Det nager imidlertid forbundet, at vi aldrig fik lejlighed til at fortælle den øverste ledelse i SKAT om resultatet, herunder hvilke tilgange man kunne have til undersøgelsens resultater. Det kunne man gøre noget ved.

Og det gør vi nu – i form af en invitation til direktionen om at komme på besøg i forbundet for at høre lidt nærmere om undersøgelsen. Og at diskutere det videre forløb, hvor vi selvfølgelig har

nogle forslag. Man kunne jo for eksempel diskutere, om den nye struktur ikke tilsiger, at der skal gennemføres en startundersøgelse, så man kunne følge udviklingen for den nye organisation.

Men hermed er invitationen givet.

Her – mod slutningen i åbningstalen – vil jeg lige komme ind på løn. Et interessant emne. Åh nej, tænker nogle ved gæstebordene. Måske især Karsten, som sidder og tænker økonomi – nu vil ham forbundsformanden kræve flere penge.

Og ja, det er da helt forrygende godt gættet.

Se, der skete nemlig det ved overenskomstforhandlingerne i Personalestyrelsen, at forbundet selvfølgelig havde bragt på bordet, at der i SKAT som følge af fusionen var opstået en stor lønforskel. Det er uhensigtsmæssigt.

Og vi måtte selvfølgelig – som sandt var – fortælle Personalestyrelsen, at når vi nu sad der med vores ønske om penge til udligning af lønforskelle i SKAT, ja så var det, fordi både told- og skattedirektøren og skatteministeren på flere medarbejdermøder havde henvist en løsning vedrørende lønforskellene til de nu overståede overenskomstforhandlinger.

Og det havde vi selvfølgelig taget til os – ja, vi havde i konsekvens af dette formuleret et lille krav på omkring 10 millioner kroner, fordi vi vidste, at vi kun kunne regne med at få en realistisk opstartspulje.

Derfor var vores overraskelse rigtig stor, da Personalestyrelsen afviste vores krav med henvisning til, at det altså var et ledelsesansvar at sørge for lønudjævning – det var ikke et krav, der kunne rejses ved overenskomstforhandlingerne.

Derfor må det jo være passende at henlede ledelsens opmærksomhed – og især pengemesteren – på, at der nok lige skal penge ud til formålet. Vi forhandler gerne beløbets størrelse.

Og vi modtager gerne pengene fra SKAT eller fra koncernen.

Med dette lille fromme ønske, så siger jeg tak, fordi I ville lytte til åbningstalen.

Og til jer – alle direktører – tak for et godt samarbejde i den forløbne periode. Måtte det fortsætte.